

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.540 van 26 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 13 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. HELLIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Sernovodsk (Tsjetsjenië).

In januari 2007 trouwde u met X, waarop u bij hem, uw schoonmoeder en schoonbroer Abayev Usman ging wonen. Over uw schoonbroer werd in het dorp gezegd dat hij bij de rebellen zou horen en dat hij daarom voor uw huwelijk al was opgepakt geweest. Usman en uw echtgenoot Ali kregen regelmatig bezoek van vrienden. U wist niet waarmee uw man en zijn broer zich bezig hielden, maar u vermoedde achteraf dat ze toch te maken hadden met rebellen. Op 18 juli 2007 werd er 's avonds laat aangeklopt, waarop uw man open deed. Hij vertrok kort daarop samen met uw schoonbroer. Tegen de ochtend vielen mensen van de ROVD het huis binnen. Ze vroegen waar uw man en schoonbroer waren en namen uw intern paspoort af. Ze brachten u naar de ROVD, waar u tot 's avonds werd vastgehouden. U werd

geslagen en geschopt, en moest een document tekenen, waarvan u de inhoud niet kende. U werd ook verplicht om vanaf dan elke week bij de ROVD langs te komen, om te vertellen over uw man en schoonbroer. Twee dagen na uw vrijlating kreeg u opnieuw bezoek van mensen van de ROVD, die op zoek waren naar uw man.

Na uw vrijlating kwam uw schoonfamilie te weten dat uw schoonbroer Usman gestorven was bij een beschieting. Jullie kregen pas vier dagen na zijn dood zijn lichaam om te begraven. Over uw man wist u niets, tot hij een maand later 's nachts langs kwam. Hij verving zijn kleren, nam eten en medicamenten mee, maar bleef niet overnachten. Zo kwam hij nog verschillende keren langs, zonder u te vertellen waar hij verbleef of waar hij mee bezig was.

Op 04 oktober 2007 kwam hij voor de laatste keer naar huis. Op een bepaald moment kreeg hij telefoon, waarna hij onmiddellijk vertrok. Een tijdje later vielen er mensen van de ROVD binnen. Ze namen u mee naar hun afdeling, waar u geslagen en ondervraagd werd over uw man. U werd verkracht. Op de tweede dag van uw arrestatie werd u opnieuw verplicht documenten te ondertekenen. Daarna werd u door hen weggevoerd naar het kuuroord van Sernovodsk, waar u gevonden werd door uw moeder en Ruslan Visayetov, een ver familielid van haar. Hij werkte vroeger ook bij de ROVD en had geholpen om u vrij te krijgen.

Hij bracht u nog diezelfde dag naar het dorp Troitskaya in Ingoesjetië, waar u verbleef bij de mensen die u en uw familie tijdens de tweede oorlog in Tsjetsjenië al hadden opgevangen. U kon daar echter niet blijven, omdat Ruslan vernam dat de politie ook dat adres kende en men u daar wou komen zoeken. Daarom vertrok u op 21 oktober 2007 met een minibus uit Ingoesjetië. Onderweg stapte u over in een personenwagen, die u tot in België bracht.

U kwam aan op 25 oktober 2007 en vroeg nog dezelfde dag de asielstatus aan bij de Belgische autoriteiten.

U bent in het bezit van uw originele geboorteakte en een universitair diploma.”

De Raad stelt vast dat de feiten, zoals beschreven in de bestreden beslissing, niet worden betwist.

2.1. Uit het verzoekschrift van 11 mei 2008 blijkt dat de middelen, zoals door verzoekster geadstrueerd, de motivering van de bestreden beslissing betwisten en dat verzoekster aldus de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht.

2.2. De motivering van de bestreden beslissing vangt aan als volgt:

“ B. Motivering

[...]

U verklaarde Tsjetsjenië te zijn ontvlucht, uit vrees opnieuw te zullen worden opgepakt of zelfs vermoord door de politie die al sinds juli 2007 op zoek is naar uw man.

Er zijn echter in uw asielverklaringen heel wat elementen terug te vinden, die niet toelaten verder geloof te hechten aan de door u gedane asielverklaringen.

In de eerste plaats moet worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u gedane verklaringen betreffende uw reisweg naar België en de al dan niet gebruikte documenten tijdens deze reis.

Zo legde u uitermate vage verklaringen af met betrekking tot uw vluchtroute.

U verklaarde dat u met een minibus uit Ingoesjetië bent vertrokken, samen met twee andere vrouwen. De volgende dag 's avonds moest u overstappen in een personenwagen, die u tot in België bracht (CGVS I, p. 10-12, CGVS II p. 8-9). U hebt echter geen idee waar die overstap gebeurde. U kan vrijwel geen details geven over de minibus noch over de personenwagen - hoewel u toch enkele dagen met deze personenwagen hebt meegereden. U verklaarde de eerste keer dat u op de derde dag de personenwagen hebt verlaten, om enkele uren door een bos te stappen, alvorens terug te worden opgepikt door diezelfde personenwagen (CGVS I p. 11).

Tijdens uw tweede gehoor situeerde u deze tocht door het bos op de vierde dag van jullie reis (CGVS II p. 8). En hoewel u toch enkele dagen in die personenwagen hebt gezeten, kan u zo goed als niets aanmerken dat u was opgevallen aangaande het landschap dat u onderweg zag, hoewel u verklaarde aan het raam gezeten te hebben (CGVS I p. 11; CGVS II p. 9). U

weet niet hoe of waar u de grens met de Europese Unie bent gepasseerd, noch hebt u enig idee via welke landen u bent gereisd. Daarnaast geeft u aan dat u terwijl u met die personenwagen mee reed, maar één keer bent gestopt – namelijk om de tocht door het bos te maken (CGVS I p. 11, CGVS II p. 9).

Dit is weinig waarschijnlijk, gezien u toch enkele dagen met die personenwagen hebt meegereden.

Gelet op het feit dat u toch vier dagen onderweg bent geweest van Ingoesjetië naar België, is het weinig waarschijnlijk dat u enkel deze vage verklaringen omtrent uw reis kan afleggen.

De vaststelling van een gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw illegale binnenkomst in de Europese Unie, is zwaarwichtig.

Immers wijst deze vaststelling er, behalve dat de ware modaliteiten van uw reis naar België ongekend zijn, mogelijk ook op dat u reisdocumenten die u bij uw ware reis naar België zou kunnen hebben gebruikt, verborgen houdt. Aan deze vaststellingen moet des te zwaarder worden getild, gezien u in het kader van uw asielaanvraag enkel uw geboorteakte voorlegt als bewijs van uw identiteit.

In het kader van de gedane vaststellingen dient verder te worden gewezen op het feit dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat het bijzonder moeilijk is om met vermijding van de grenscontroles aan de buitengrenzen van de Europese Unie of van de Schengen-zone de Europese Unie binnen te komen.

Ook blijkt uit deze informatie dat niet-EU burgers bij reguliere binnenkomst van het Schengengebied onderworpen worden aan strenge individuele identiteitscontroles. Voor binnenkomst in de Schengenruimte dient u als niet-EU burger hetzij in het bezit te zijn van een geldig reisdocument en/of geldig Schengenvisum, hetzij een asielaanvraag in een zogenaamd grensland zoals Polen, Tsjechië en Slovakije in te dienen.

Op 15 januari 2003 werd in uitvoering van het Dublin II-akkoord de Europese gegevensbank, EURODAC, waarin de vingerafdrukken van iedere asielzoeker die de EU binnenkomt, ingevoerd worden, in gebruik genomen. Via dit systeem kan en wordt onmiddellijk nagegaan of een persoon al dan niet eerder asiel heeft aangevraagd in een van de EU-landen. Dit impliceert dat personen die, regulier binnengekomen zijnde in de Europese Unie, en die niet herkend werden door het EURODAC-systeem, niet eerder in een land van de EU asiel hebben aangevraagd en aldus in het bezit moeten zijn van een geldig reisdocument en/of internationaal paspoort met een geldig visum of de Eurozone te kunnen betreden.

In dit verband kan ook vermeld worden dat uit informatie van de Poolse asielinstanties blijkt dat zowat alle etnische Tsjetsjenen, die in Polen een asielaanvraag indienen, in het bezit zijn van een intern of een internationaal paspoort.

Gezien uw verklaring dat u zonder identiteitsdocumenten of reisdocumenten zou hebben gereisd, gezien echter de vaststelling dat uw verklaringen over uw binnenkomst zonder reisdocumenten geloofwaardigheid missen, gezien de hierboven aangehaalde objectieve informatie, dient ernstig te worden getwijfeld aan uw verklaringen dat u niet vermogt enig reisdocument voor te leggen aan de Belgische asieldiensten.

De ondersteuning van uw asielrelaas met documenten is niet enkel van belang voor de beoordeling van uw identiteit, maar ook voor de beoordeling van de waarachtigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten en de beoordeling van de reële mogelijkheid tot vestiging in de Russische Federatie. Het niet voorleggen van documenten, zonder plausibele verklaring, brengt de algehele geloofwaardigheid ernstig in het gedrang.”

2.3. Verzoekster werpt op dat zij wel degelijk enkele details kon weergeven, zoals de kleur van de wagen. Verder geeft zij toe dat zij bepaalde zaken inderdaad niet wist omdat die haar niet zijn opgevallen of omdat ze die niet belangrijk vond.

Zij laat gelden dat de Commissaris-generaal uit haar onwetendheid desbetreffend een verkeerde conclusie trekt.

Met betrekking tot het vermoeden van de Commissaris-generaal dat zij identiteitsdocumenten achterhoudt, stelt verzoekster zich de vraag waarom zij dit wel zou doen.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuwe beoordeling onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.5. De Raad stelt vast dat verzoekster aangaande de motivering in de bestreden beslissing *“dat blijkt dat het bijzonder moeilijk is om met vermijding van de grenscontroles aan de buitengrenzen van de Europese Unie of van de Schengen-zone de Europese Unie binnen te komen”* geen verweer voert.

De Raad schaart zich achter het standpunt sub 2.2. van de Commissaris-generaal ter zake.

2.6. De motivering van de bestreden beslissing vervolgt:

“Bovendien dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat u tot voor kort in Tsjetsjenië, meer bepaald in het dorp Sernovodsk, hebt verbleven.

Meer nog, enkele van de feiten die u aanhaalde, zijn strijdig met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Zo maakte u melding van de plaatsing van een standbeeld van Akhmad Kadyrov in september 2007 in Sernovodsk, waarbij het hoofd van de districtsadministratie aanwezig was (CGVS I p. 14). Deze inhuldiging vond echter plaats eind november 2007, toen u al in België was. Tijdens uw eerste gehoor vermeldde u nog de moord op een klasgenoot van u, Vitsjaev Ruslan, in september 2007 (CGVS I p. 14). Toen u bij uw tweede gehoor gevraagd werd om meer details te geven over deze moord (CGVS II p. 10), wist u aanvankelijk niet wie deze persoon was, en gaf u dan de vage verklaring dat er gewoonlijk 's nachts mensen uit hun huis werden meegenomen en vermoord. U legde bij deze gelegenheid ook uit dat er u in het eerste interview hierover een vraag werd gesteld, die u met ja heeft beantwoord, waarna u verdere uitleg gaf.

Uit het verslag van het eerste gehoor blijkt echter dat u op de algemene vraag naar recente gebeurtenissen in uw dorp zelf verwezen heeft naar een voormalige klasgenoot van u met de genoemde naam, die zou zijn vermoord. Dat u in een in een volgend gehoor deze naam of het specifieke incident dat hem zou zijn overkomen niet zou herkennen, kan dan ook niet geloofwaardig worden genoemd.

Daarnaast beschreef u een aantal incidenten die in Sernovodsk plaats vonden, maar situeerde u deze verkeerd in de tijd, of bood u onaannemelijk weinig informatie met betrekking tot die incidenten. De moord op de politieagent Shamilev Timur dateerde u in november 2006 (CGVS II p. 12). U kon niet zeggen of er toen nog andere mensen betrokken waren. In voornoemde informatie staat echter vermeld dat het incident plaats vond in april 2006 en dat naast deze Shamilev Timur ook zijn broer en neef vermoord werden.

De aanval op het televisiestation in Sernovodsk, die in september 2003 plaats vond, dateerde u in 2004 (CGVS II p. 10-11). Indien u op deze bovenvermelde momenten werkelijk in Sernovodsk verbleef, zou men toch mogen veronderstellen dat u meer precieze informatie – zowel qua tijdsindicatie, als qua essentiële aspecten van de gebeurtenissen – kan geven.”

2.7. Verzoekster wijst er op dat zij wel veel juiste verklaringen aflegde omtrent haar dorp en ook over recente gebeurtenissen kon vertellen, en dat de Commissaris-generaal slechts enkele onjuistheden uit haar verklaringen heeft weerhouden.

2.6. De Raad stelt vast dat de tegenstrijdige en incoherente verklaringen met betrekking tot Vitsjaev Ruslan blijken uit het dossier.

2.7. De motivering van de bestreden beslissing vervolgt:

“ Tenslotte werd er in verband met de door u ingeroepen asielmotieven vastgesteld dat bepaalde door u gedane verklaringen strijdig zijn met objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd. De vastgestelde tegenstrijdigheid is van die aard dat ze ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen op dit punt ondermijnen.

U gaf namelijk aan dat uw schoonbroer Abayev Usman Magomedovich vermoedelijk betrokken was bij rebellenactiviteiten, en dat zowel hij als uw echtgenoot daarom door de politie gezocht werden. U verklaarde dat uw schoonbroer, die in dezelfde woning verbleef als u en uw echtgenoot, tijdens uw huwelijk nooit werd aangehouden (CGVS II p. 4).

Uit genoemde informatie blijkt echter dat de door u als schoonbroer aangeduide Abayev Usman Magomedovich in juni 2007 samen met zijn broer Abayev Musost Magomedovich werd aangehouden door de politie, in het kader van een aanval op een inwoner van Sernovodsk. Niet alleen is het weinig geloofwaardig dat u – indien u effectief samenwoonde met Abayev Usman – niet op de hoogte zou zijn van een dergelijke arrestatie in juni 2007; het is tevens merkwaardig te noemen dat u verklaarde geen Abayev Musost te kennen (CGVS II p. 6).

Tenslotte moet ook worden benadrukt dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt in verband met uw man.”

2.8. Verzoekster herhaalt dat zij voormelde Abayev Musost niet kent en verklaart dat ofwel haar schoonbroer deze arrestatie heeft kunnen verzwijgen ofwel dat iemand diens naam heeft misbruikt.

2.9. De Raad meent dat de gedetailleerde informatie vervat in het administratief dossier, prevaleert op de blote beweringen van verzoekster, te meer daar deze afkomstig is van “Memorial”, een voorname mensenrechtenorganisatie, en herneemt de motivering dienaangaande van de Commissaris-generaal.

Bovendien legt verzoekster inderdaad geen enkel bewijs neer aangaande haar echtgenoot, waar zij, gezien het feit dat zij haar diploma heeft laten toezenden, wel toe in staat zou moeten zijn. Aangezien deze zaken de kern van het relaas raken ondergraven zij samen met de overwegingen onder 2.5., de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas.

2.10. Tot slot kan worden opgemerkt dat omtrent de verschillende huiszoekingen en arrestaties, verzoekster geen enkel document voorlegt.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, komt de Raad tot de bevinding dat verzoeksters asielrelaas ongeloofwaardig is. Er is derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

De neergelegde documenten werden reeds in de bestreden beslissing besproken en verzoekster betwist de opmerkingen dienaangaande niet.

3.1. Verzoekster vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeksters relaas ongeloofwaardig is.

Verzoekster kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij, wanneer zij naar haar land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoekster voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980. Algemene informatie is daartoe onvoldoende.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige

schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Het enkele feit dat uit informatie blijkt dat de situatie in Tsjetsjenië nog steeds precair is, volstaat niet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 september 2008 door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE